

които падатъ отъ вѣнка, натлапа имъ ся, че ги облѣжкватъ мѣжкы или женскы змеюве когато грѣми, за това въ такова врѣмя тѣ ся крѣжатъ въ стайтѣ, като вѣрватъ че ги либи змей та да ги не съглѣда. Ч. 39.

Натлѣстѣж *ил. св. Натлѣстѣвамъ* *ил. дл.* потолстѣю, толстѣю; ожирѣю, жирѣю: При непрѣкъснато храненіе по този начинъ въ 14 дни кокошката натлѣстѣва и добива тѣжина едно на друго до 2 оки. Л. Д. 1875 р. 85.

Нат(о)варѣж *ил. св. Нат(о)варѣжъ Натоварѣвамъ* *ил. дл.* 1) нагнужу, нагнужаю; навѣючу, навѣючиваю: Корабли натоварени съ различни стоки. Л. 28. Френцѣтъ или Ингелизинъ натовари и проводи съ платно, прѣждѣ или съ друго нѣщо вапора си въ Цариградъ. Л. Д. 1869 р. 177. Отъ другѣ странѣ ся натварватъ булкънѣтъ дрѣхы на колата (съ имя „прика“). Ч. 86. Отиде в тѣмни ахѣри, Извади дѣветъ катѣри, И ги с жѣлтици натвари. Д. 22, 33—35. 2) обременю, обременяю: Болниятъ стомахъ не трѣба да са натоварва съ голѣмо количество хранителни вѣщества. З. 346. Хамалинѣтъ натваренъ съ толкосъ итѣ. Х. I, 109. Той е натоваренъ съ една многочисленна фамилия. П. 27. Богъ му подари дѣвица, и той са натвари съ свѣтовия грижи. Зк. 11. 3) возложу, возлагаю обязанность: Чиновникъ бѣ натоваренъ да пази Рихарда. Л. Д. 1870 р. 163. Избраха Тіера и го натвариха да свѣржи мира съ непріятелѣ. *иб.* 1872 р. 179. 4) припишу, приписываю: Нѣ никому не дошло на умъ да натовари тѣжъ поразѣ на миролюбивый Везувіа. *иб.* 1874 р. 114.

Натопѣж *ил. св. Натопѣжъ Натопѣвамъ* *ил. дл.* 1) погружу, погружаю: Натопена у студена вода гѣба. Л. Д. 1869 р. 98. Цвѣтѣта сѣ натопени въ водѣтѣ. *иб.* 1871 р. 235. Урва листа отъ бѣлата лоза, Натопи го во студена вода, Попарска ѣ по бѣлото лице. М. 598. Мурадъ на мѣсто подниѣ съ натопвалъ раката въ мастило и удрялъ на хартиѣ. Л. Д. 1870 р. 65. Месо отъ дивечъ, за да ся направи крѣжко, трѣбува да ся натопи въ оцетъ. *иб.* 1869 р. 214. 2) обмакну, обмакиваю: Въ другѣтѣ стажъ полагають единъ столъ завѣтъ съсъ крѣжъ, турятъ една прѣсна турта на него съсъ блюдо медъ, сѣдне годеникѣтъ край столѣтъ, отрѣзва съ едно ножче два залага отъ туртѣтѣ, натопи ги въ медѣтъ, подава на годеницѣтѣ единѣтъ, а другийтъ изида той. Ч. 18. 3) омочу: „Дай ми, мале, студна вода, Да натопе пуста юста“. В. 269.

Наторѣж *ил. св. Наторѣвамъ* *ил. дл.* удобрю, удобряю, унавожу, унавоживаю: Ако съ тоя торъ са натори нѣкоя роховита почва, то неговата полза са преобразява на вреда. З. 317. Слѣдъ време, когато осѣcheme гората, то на нейното наторено вече мѣсто ние можеме да насадиме и различни растениа. З. 106. Дѣнникы наторяватъ сега най-